

สำเนา

ประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง การวางเงินสำรองประกันภัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 6 และมาตรา 24 แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ.2535 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ออกประกาศกำหนดการวางเงินสำรองประกันภัยไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง การวางเงินสำรองประกันภัย ลงวันที่ 8 เมษายน พ.ศ.2541

ข้อ 2 ในประกาศนี้

“องค์การหรือรัฐวิสาหกิจ” หมายความว่า องค์การหรือรัฐวิสาหกิจที่เป็นนิติบุคคล ซึ่งมีพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งขึ้น หรือรัฐวิสาหกิจที่เป็นบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชน จำกัด ตามรายชื่อที่นายทะเบียนประกาศกำหนด ตามประกาศกระทรวงว่าด้วยการลงทุนประกอบธุรกิจอื่นของบริษัทประกันชีวิต

“บริษัทเงินทุน” หมายความว่า บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

“หุ้นกู้” หมายความว่า รวมถึง หุ้นกู้แปลงสภาพ แต่ไม่รวมถึงหุ้นกู้ที่กำหนดสิทธิของผู้ถือให้ด้อยกว่าเจ้าหนี้สามัญทั่วไป

“หน่วยลงทุน” หมายความว่า หน่วยลงทุน ตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

“ตลาดหลักทรัพย์” หมายความว่า ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ข้อ 3 ให้บริษัทวางเงินสำรองประกันภัยไว้กับนายทะเบียนเป็นมูลค่าร้อยละสิบห้าของเงินสำรองประกันภัยตามมาตรา 23 หลังจากหักด้วยจำนวนเงินให้กู้ยืมโดยมีกรรมธรรม์ประกันภัยของบริษัทเป็นประกัน

ข้อ 4 ทรัพย์สินที่จะนำมาวางเป็นเงินสำรองประกันภัยต่อนายทะเบียนได้ นอกจากเงินสดและพันธบัตรรัฐบาลไทยที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการจำหน่ายในราชอาณาจักรแล้ว อาจเป็นทรัพย์สิน ดังต่อไปนี้ที่ลงทุนในราชอาณาจักรตามประกาศกระทรวงว่าด้วยการลงทุนประกอบธุรกิจอื่นของบริษัทประกันชีวิตก็ได้

(1) พันธบัตรองค์การหรือรัฐวิสาหกิจ หรือตั๋วเงินคลังของกระทรวงการคลัง

(2) หุ้นกู้หรือตราสารอื่นใด ที่มีกระทรวงการคลังค้ำประกันการชำระเงินต้นและ

ดอกเบี้ยทั้งจำนวน

(3) หุ้นหรือหน่วยลงทุนของบริษัทจำกัด หรือบริษัทมหาชนจำกัด ที่จดทะเบียนไว้

กับตลาดหลักทรัพย์

- (4) หุ้นกู้ของบริษัทเงินทุน
- (5) หุ้นกู้ของบริษัทจำกัดโดยหุ้นกู้นั้นต้องได้รับการจัดอันดับความน่าเชื่อถือไม่ต่ำกว่า A- หรือเทียบเท่าโดยสถาบันที่ได้รับการยอมรับหรือได้รับความเห็นชอบจากสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์
- (6) อสังหาริมทรัพย์ ที่ใช้เป็นสำนักงานใหญ่หรือสำนักงานสาขาของบริษัท
- (7) บัตรเงินฝาก ใบรับฝากเงิน หรือสมุดคู่ฝากประเภทฝากประจำที่มีระยะเวลาฝากเงินตั้งแต่หกเดือนขึ้นไป ซึ่งธนาคารในประเทศออกให้กับบริษัท เพื่อเป็นหลักฐานในการฝากเงินของบริษัท
- (8) ตัวแลกเงินหรือตัวสัญญาใช้เงิน ที่องค์การหรือรัฐวิสาหกิจ ธนาคารในประเทศ บริษัทเงินทุน หรือบริษัทจำกัดที่ได้รับการจัดอันดับความน่าเชื่อถือไม่ต่ำกว่า A- หรือเทียบเท่าโดยสถาบันที่ได้รับการยอมรับหรือได้รับความเห็นชอบจากสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์เป็นผู้ส่งจ่ายหรือเป็นผู้ออก
- (9) ตัวแลกเงินหรือตัวสัญญาใช้เงินที่บริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดเป็นผู้ส่งจ่ายหรือเป็นผู้ออก โดยมีองค์การหรือรัฐวิสาหกิจ ธนาคารในประเทศ บริษัทประกันชีวิตอื่น หรือบริษัทจำกัดที่ได้รับการจัดอันดับความน่าเชื่อถือไม่ต่ำกว่า A- หรือเทียบเท่าโดยสถาบันที่ได้รับการยอมรับหรือได้รับความเห็นชอบจากสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ เป็นผู้รับรองหรืออวัลการใช้เงินทั้งจำนวนเงินต้นและดอกเบี้ย

ข้อ 5 ทรัพย์สินตามข้อ 4 ให้วางได้ตามราคา ดังนี้

- (1) ทรัพย์สินตาม (1) (2) (4) (5) (7) (8) และ (9) ให้วางได้ตามราคาประเมินของแต่ละประเภทตามประกาศนายทะเบียนว่าด้วยการประเมินราคาทรัพย์สินและหนี้สินของบริษัทประกันชีวิตเว้นแต่

ในกรณีที่พันธบัตรหรือหุ้นกู้ที่มีการทยอยคืนเงินต้นให้วางได้ตามราคาที่นายทะเบียนกำหนด

- (2) ทรัพย์สินตาม (3) ให้วางได้ตามราคาที่ตราไว้ หรือตามราคาปิดครั้งล่าสุดของตลาดหลักทรัพย์ที่มีอยู่ภายในสามเดือนก่อนวันที่นำมาวาง แล้วแต่ราคาใดจะต่ำกว่า

- (3) ทรัพย์สินตาม (6) ให้วางได้ร้อยละแปดสิบของราคาประเมินอสังหาริมทรัพย์ตามประกาศนายทะเบียนว่าด้วยการประเมินราคาทรัพย์สินและหนี้สินของบริษัทประกันชีวิต

ข้อ 6 ภายใต้บังคับข้อ 5 ทรัพย์สินตามข้อ 4 ให้วางได้ในอัตราดังนี้

- (1) ทรัพย์สินตาม (3) ให้วางได้ไม่เกินร้อยละสิบห้าของเงินสำรองประกันภัยที่บริษัทต้องวางไว้ทั้งสิ้น

- (2) ทรัพย์สินตาม (4) ให้วางได้ไม่เกินร้อยละห้าสิบของเงินสำรองประกันภัยที่บริษัทต้องวางไว้ทั้งสิ้น แต่เมื่อรวมกับทรัพย์สินตาม (5) ให้วางได้ไม่เกินร้อยละหกสิบของเงินสำรองประกันภัยที่บริษัทต้องวางไว้ทั้งสิ้น

(3) ทรัพย์สินตาม (5) ให้วางได้ไม่เกินร้อยละสิบห้าของเงินสำรองประกันภัยที่บริษัทต้องวางไว้ทั้งสิ้น แต่เมื่อรวมกับทรัพย์สินตาม (4) ให้วางได้ไม่เกินร้อยละหกสิบของเงินสำรองประกันภัยที่บริษัทต้องวางไว้ทั้งสิ้น

(4) ทรัพย์สินตาม (6) ให้วางได้ไม่เกินร้อยละสิบห้าของเงินสำรองประกันภัยที่บริษัทต้องวางไว้ทั้งสิ้น ณ วันที่ประกาศนี้เริ่มมีผลบังคับ และให้ลดทอนตามข้อกำหนดในข้อ 10

(5) ทรัพย์สินตาม (8) และ (9) ให้วางได้รวมกันไม่เกินร้อยละห้าสิบของเงินสำรองประกันภัยที่บริษัทต้องวางไว้ทั้งสิ้น

(6) เงินสด พันธบัตรรัฐบาลไทยและทรัพย์สินตาม (1) (2) และ (7) ให้วางได้ไม่จำกัดอัตรา

ข้อ 7 การตีราคาเพื่อกำหนดมูลค่าของทรัพย์สินที่นำมาวางเป็นเงินสำรองประกันภัยไว้กับนายทะเบียน ให้กระทำในรอบหกเดือนโดยรอบหกเดือนแรกให้นับตั้งแต่เดือนมกราคมถึงเดือนมิถุนายน และรอบหกเดือนหลังให้นับตั้งแต่เดือนกรกฎาคมถึงเดือนธันวาคม

ในกรณีที่ทรัพย์สินใดมีมูลค่าลดลงจนเป็นเหตุให้บริษัทต้องวางเงินสำรองประกันภัยเพิ่มขึ้น บริษัทต้องวางเงินสำรองประกันภัยที่เพิ่มขึ้นนั้นภายในกำหนดสองเดือนนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งจากนายทะเบียน

ข้อ 8 ในกรณีที่หุ้นหรือหน่วยลงทุนตามข้อ 4(3) ที่บริษัทนำมาวางเป็นเงินสำรองประกันภัยไว้กับนายทะเบียนอยู่ระหว่างการห้ามซื้อหรือขายเป็นการชั่วคราว (Suspension) เป็นระยะเวลาเกินกว่าสองเดือน หรือไม่มีการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์เป็นระยะเวลาเกินกว่าหกเดือน ให้ถือว่า หุ้นหรือหน่วยลงทุนนั้นไม่สามารถวางเป็นเงินสำรองประกันภัยไว้กับนายทะเบียนได้ต่อไป และให้นำความในข้อ 7 วรรคสองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ 9 ในกรณีที่บริษัทขอถอนอสังหาริมทรัพย์ตามข้อ 4(6) ที่ได้วางเป็นเงินสำรองประกันภัยไว้กับนายทะเบียน และภายหลังได้ขอนำอสังหาริมทรัพย์นั้นมาวางเป็นเงินสำรองประกันภัยไว้กับนายทะเบียนอีก ให้บริษัทวางได้ในราคาที่ได้เคยวางไว้เดิม

ในกรณีที่บริษัทเลิกใช้อสังหาริมทรัพย์เป็นสำนักงานใหญ่หรือสำนักงานสาขาของบริษัท เป็นผลทำให้อสังหาริมทรัพย์นั้นไม่สามารถวางเป็นเงินสำรองประกันภัยได้ต่อไป บริษัทต้องนำทรัพย์สินอื่นที่สามารถวางเป็นเงินสำรองประกันภัยได้ตามที่กำหนดไว้ในข้อ 4 มาวางเป็นเงินสำรองประกันภัยไว้กับนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่เลิกใช้อสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวเป็นสำนักงานใหญ่หรือสำนักงานสาขาของบริษัท

อสังหาริมทรัพย์ตามข้อ 4(6) ที่ได้วางเป็นเงินสำรองประกันภัยไว้กับนายทะเบียนในราคาเท่าใด บริษัทจะขอตีราคาเพิ่มขึ้นอีกมิได้

ข้อ 10 ทรัพย์สินตามข้อ 4(6) ให้ปฏิบัติดังนี้
ณ วันที่ 30 มิถุนายน 2547 วางได้ไม่เกินร้อยละ 20 ของเงินสำรองประกันภัย
ที่บริษัทต้องวางไว้ทั้งสิ้น
ณ วันที่ 30 มิถุนายน 2548 วางได้ไม่เกินร้อยละ 15 ของเงินสำรองประกันภัย
ที่บริษัทต้องวางไว้ทั้งสิ้น
ณ วันที่ 30 มิถุนายน 2549 วางได้ไม่เกินร้อยละ 10 ของเงินสำรองประกันภัย
ที่บริษัทต้องวางไว้ทั้งสิ้น
ณ วันที่ 30 มิถุนายน 2550 วางได้ไม่เกินร้อยละ 5 ของเงินสำรองประกันภัย
ที่บริษัทต้องวางไว้ทั้งสิ้น
ณ วันที่ 30 มิถุนายน 2551 เป็นต้นไปไม่สามารถวางเงินสำรองประกันภัย
ได้อีก

ข้อ 11 ทรัพย์สินตามข้อ 4 ต้องเป็นทรัพย์สินที่บริษัทได้มาหรือมีอยู่โดยไม่ฝ่าฝืนบท
บัญญัติแห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535 กฎกระทรวง เงื่อนไข ประกาศ หรือคำสั่งที่ออก
หรือกำหนดตามความในพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535

ข้อ 12 ในกรณีที่บริษัทต้องวางเงินสำรองประกันภัยเพิ่มขึ้น เนื่องจากมีการจัดสรรเบี้ย
ประกันภัยไว้เป็นเงินสำรองประกันภัย ตามมาตรา 23 เพิ่มมากขึ้น ให้บริษัทวางเงินสำรองประกันภัยที่
ต้องวางเพิ่มขึ้นนั้น ภายในสามสิบวันนับแต่วันสิ้นสุดระยะเวลาให้บริษัทส่งรายงานประจำปีแสดงฐานะ
การเงินและกิจการของบริษัทต่อนายทะเบียนตามมาตรา 43 และนับแต่วันสิ้นสุดระยะเวลาให้บริษัทส่ง
รายงานการตรวจสอบฐานะการเงินรวมทั้งการคำนวณความรับผิดชอบตามกรมธรรม์ประกันภัย ต่อนาย
ทะเบียนตามมาตรา 47

ข้อ 13 การวางเงินสำรองประกันภัย ตามข้อ 3 ให้เป็นไปตามระเบียบที่นายทะเบียน
กำหนด

ข้อ 14 บริษัทใดวางเงินสำรองประกันภัยไว้กับนายทะเบียนไม่เป็นไปตามที่กำหนดใน
ประกาศนี้ ให้บริษัทดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องตามประกาศนี้ ภายในกำหนดสองเดือนนับแต่วันที่
ประกาศนี้มีผลใช้บังคับ

ข้อ 15 ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 21 มีนาคม พ.ศ. 2546

อดิศักดิ์ โพธารามิก

อดิศักดิ์ โพธารามิก
(นายอดิศักดิ์ โพธารามิก)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

(ฉบับประกาศข้อไป เลข 120 ตอชมิ/๒๖ ๔๒๑ วันที่ 8 เมษายน 2546)